



Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2024. gada 3. maijā
(OR. en)

9684/24

Starpiestāžu lieta:
2022/0410(NLE)

FISC 107
ECOFIN 558

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Padome
Iepr. dok. Nr.:	9401/24
K-jas dok. Nr.:	15843/22
Temats:	Projekts – Padomes Īstenošanas regula, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz informācijas prasībām konkrētiem PVN režīmiem – politiska vienošanās

Pielikumā pievienots prezidentvalsts kompromisa teksts par iepriekš minēto Padomes īstenošanas regulas projektu, kas tiks iesniegts Padomei, lai panāktu politisku vienošanos.

Projekts

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA,

**ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz informācijas prasībām
konkrētiem PVN režīmiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās
vērtības nodokļa sistēmu ¹ un jo īpaši tās 397. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Lai nodrošinātu domājamā piegādātāja / pakalpojumu sniedzēja modeļa pienācīgu darbību,
ir jāprecizē konkrēti šā pasākuma elementi platformām, portāliem vai līdzīgiem
mehānismiem, kas veicina izmitināšanas vietu īstermiņa īres pakalpojumu vai pasažieru
autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, kā minēts Direktīvas 2006/112/EK 28.a pantā.

¹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

- (2) Ir jādefinē termins “veicina”, lai nodokļa maksātājiem, kuri, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu, portālu vai līdzīgus mehānismus, veicina izmitināšanas vietu īstermiņa īres pakalpojumu vai pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, nodrošinātu juridisko noteiktību par to, vai domājamā piegādātāja / pakalpojumu sniedzēja pasākums attiecas uz minētajiem nodokļa maksātājiem. Konkrēti pakalpojumu sniedzēji, tostarp tie, kuri nodrošina sarakstus, būtu nepārprotami jāizslēdz no pasākuma, jo tie tieši nekonkurē ar tradicionālajām nedigitālajām nozarēm.
- (3) [svītrots]
- (4) [svītrots]
- (5) Nodokļa maksātājiem, kuri, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu, portālu vai līdzīgus mehānismus, veicina izmitināšanas vietu īstermiņa īres pakalpojumu vai pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, nevajadzētu būt atbildīgiem par maksājamā PVN nomaksu gadījumos, kad tie rīkojas saskaņā ar pamatā esošā pakalpojumu sniedzēja sniegto informāciju, ja minētie nodokļa maksātāji var pierādīt, ka tie pamatoti nevarēja zināt, ka minētā informācija ir nepareiza.
- (6) Nodokļa maksātājiem, kuri, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu, portālu vai līdzīgus mehānismus, veicina izmitināšanas vietu īstermiņa īres pakalpojumu vai pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, un kuri ir domājamais piegādātājs / pakalpojumu sniedzējs, vajadzētu spēt viegli identificēt klienta, t. i., pamatā esošo pakalpojumu saņēmēja, statusu. Lai veicinātu šādu identifikāciju un samazinātu administratīvo slogu minētajiem nodokļa maksātājiem, minētajiem nodokļa maksātājiem būtu jāpieņem, ka klients ir nodokļa maksātājs, ja ir norādīts PVN identifikācijas numurs, un ka klients ir persona, kas nav nodokļa maksātāja, ja šāds numurs nav norādīts.

- (6.a) Būtu jāprecizē, ka attiecībā uz izmitināšanas vietu īstermiņa īres pakalpojumiem un pasažieru autopārvadājumu pakalpojumiem Direktīvā 2006/112/EK paredzēto īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem var piemērot tikai tam nodokļa maksātājam, kuru uzskata par tādu, kas ir sniedzis minētos pakalpojumus.
- (7) Direktīvā 2006/112/EK ir jāievieš jauns vienas pieturas aģentūras (*OSS*) vienkāršošanas režīms nodokļa maksātājiem, kuri pārvieto konkrētas pašu preces pāri robežām. Lai minēto īpašo režīmu īstenotu Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā paredzēto īpašo PVN režīmu kopējā regulējumā, Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011² būtu jāparedz īpaši noteikumi par PVN identifikāciju, nosacījumiem izslēgšanai no režīma, PVN deklarācijām un uzskaites pienākumiem.
- (8) Tā kā jaunais *OSS* vienkāršošanas režīms būs visaptverošs un aptvers tādu preču pārrobežu pārvietošanu, uz kurām pašlaik attiecas preču piegādes uz noliktavu režīms, tad minēto režīmu no Direktīvas 2006/112/EK ir paredzēts svītrot. Īstenošanas noteikumi, kas skar minēto īpašo režīmu, vairs nav vajadzīgi, un tāpēc tie būtu jāsvītro no Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011.
- (9) [svītrots]

² Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

- (10) Saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 242.a pantu nodokļa maksātājiem, kuri, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgus mehānismus, veicina preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja, saskaņā ar minētās direktīvas V sadaļas noteikumiem, ir pienākums glabāt uzskaiti par minēto piegādi vai pakalpojumu sniegšanu. Tomēr informācija tiek prasīta tikai par tādu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veicina elektroniskā saskarne, un tā nav nepieciešama gadījumos, kad piemēro domājamā piegādātāja / pakalpojumu sniedzēja noteikumu. Lai atbalstītu cīņu pret krāpšanu PVN jomā, šāda informācija par pamatā esošajiem pakalpojuma sniedzējiem būtu jāiekļauj arī obligātajā informācijas kopumā, kas jāglabā domājamajiem piegādātājiem / pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir reģistrēti, lai izmantotu īpašos vienas pieturas aģentūras vienkāršošanas režīmus. Minētajiem papildu datu elementiem būtu jāļauj platformu paziņoto informāciju salīdzināt ar maksājumu datiem par pārrobežu darījumiem, kas pieejami centrālajā elektroniskajā maksājumu informācijas sistēmā, kura izveidota ar Padomes Regulas (ES) Nr. 904/2010³ V nodaļas 2. iedaļu un kura stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.
- (10.a) Pēc jauna pienākuma iekļaušanas nodokļa maksātājiem, kuri pārvieto cita nodokļa maksātāja preces, būtu jānosaka, kādi konkrēti dati ir jāpaziņo preču īpašniekam.
- (11) Direktīvas 2006/112/EK elementi, kuru dēļ ir nepieciešami grozījumi Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011, dalībvalstīm jātransponē savos tiesību aktos līdz 2027. gada 30. jūnijam. Tāpēc minētās regulas grozījumi jāpieņem no 2027. gada 1. jūlija.

³ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

(12) Tāpēc Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 groza šādi:

1) regulā iekļauj šādus pantus:

“9.b pants

1. Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 28.a pantu, jēdziens “veicina” nozīmē to, ka nodokļa maksātājs izmanto elektronisku saskarni, kas klientam un pakalpojumu sniedzējam, kurš Savienībā piedāvā sniegt izmitināšanas vietas īstermiņa īres vai pasažieru autopārvadājumu pakalpojumus, ļauj sazināties ar elektroniskās saskarnes palīdzību, kā rezultātā ar minētās elektroniskās saskarnes starpniecību tiek sniegti minētie pakalpojumi.

Tomēr neuzskata, ka nodokļa maksātājs veicina izmitināšanas vietu īstermiņa īres vai pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) minētais nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nenosaka nekādus noteikumus un nosacījumus, saskaņā ar kuriem tiek veikta pakalpojumu sniegšana;
- b) minētais nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nav iesaistīts atļaujas došanā, lai veiktu iekasēšanu no klienta par izdarītajiem maksājumiem;
- c) minētais nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nav iesaistīts minēto pakalpojumu sniegšanā.

2. Direktīvas 2006/112/EK 28.a pantu nepiemēro nodokļa maksātājam, kas nodrošina tikai kādu no turpmāk minētajiem elementiem:

- a) maksājumu apstrāde saistībā ar izmitināšanas vietu īstermiņa īres vai pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanu;
 - b) izmitināšanas vietu īstermiņa īres vai pasažieru autopārvadājumu iekļaušana sarakstā vai reklamēšana;
 - c) klientu novirzīšana vai pāradresēšana uz citām elektroniskām saskarnēm, kurās piedāvā izmitināšanas vietu īstermiņa īres vai pasažieru autopārvadājumu pakalpojumus, bez jebkādas turpmākas iesaistīšanās pakalpojuma sniegšanā.
3. Neatkarīgi no 1. punkta Direktīvas 2006/112/EK 28.a pantu nepiemēro nodokļa maksātājam, kas nodrošina mehānismus, ar kuriem pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu izmaksas var sadalīt starp lietotāju un personu, kas nodrošina transportu.

9.c pants

Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 28.a panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, nodokļa maksātājs, kas sniedz pakalpojumu, tikai vienu reizi dara zināmu PVN identifikācijas numuru vai numuru, kas piešķirts saskaņā ar 362. vai 369.d pantu, kā minēts

a) apakšpunktā, un arī b) apakšpunktā minēto deklarāciju nodokļa maksātājam, kas veicina pakalpojuma sniegšanu, ja vien nav mainījies viņa kā nodokļa maksātāja darbība.

Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 28.a panta 5. punkta a) apakšpunktu, nodokļa maksātājs, kas sniedz pakalpojumu, tikai vienu reizi dara zināmu minētā punkta a) apakšpunktā norādīto informāciju nodokļa maksātājam, kas veicina pakalpojuma sniegšanu, ja vien nav mainījusies viņa kā nodokļa maksātāja darbība.

Ja pasažieru autopārvadājumu pakalpojums notiek vairāk nekā vienā dalībvalstī, nodokļa maksātājs, kas sniedz pakalpojumu, dara zināmu PVN identifikācijas numuru, ko tam piešķirusi katra dalībvalsts, kurā notiek pārvadājums, vai numuru, kas tam piešķirts saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 362. vai 369.d pantu, nodokļa maksātājam, kas veicina pakalpojuma sniegšanu.

9.d pants

Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 28.a pantu, ja, pamatojoties uz informāciju, ko sniedz persona, kura sniedz pamatā esošo pakalpojumu, nodokļa maksātājs nerīkojas kā domājamais piegādātājs / pakalpojuma sniedzējs, tad minētais nodokļa maksātājs nav atbildīgs par maksājamā PVN nomaksu, ja pēc tam tiek konstatēts, ka minētais nodokļa maksātājs būtu bijis jāuzskata par domājamo piegādātāju / pakalpojumu sniedzēju, un ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) nodokļa maksātājs ir atkarīgs no pakalpojumu sniedzēja sniegtās informācijas;
- b) pakalpojumu sniedzēja sniegtā informācija ir kļūdaina;
- c) nodokļa maksātājs var pierādīt, ka tas nav zinājis un nekādi nav varējis zināt, ka minētā informācija ir nepareiza.

9.e pants

Lai noteiktu 46.a pantā minētā veicināšanas pakalpojuma sniegšanas vietu, nodokļa maksātājs uzskata personu, kurai minētie pakalpojumi tika sniegti, par personu, kas nav nodokļa maksātāja, ja minētā persona, kurai minētie pakalpojumi tika sniegti, dara zināmu PVN identifikācijas numuru, ja vien minētā nodokļa maksātāja rīcībā nav informācija, kas liecina par pretējo.

9.f pants

Direktīvas 2006/112/EK 98. panta 2. punktā, 371., 378., 379.–386. un 388.–390.c pantā paredzētos atbrīvojumus joprojām piemēro, ja uzskata, ka nodokļa maksātājs, kas veicina pakalpojumu sniegšanu, pats ir saņēmis un sniedzis minētos pakalpojumus saskaņā ar minētās direktīvas 28.a pantu.

9.g pants

Ja uzskata, ka nodokļa maksātājs pats ir saņēmis un sniedzis Direktīvas 2006/112/EK 28.a pantā minētos pakalpojumus, uz šo pakalpojumu sniegšanu var attiecināt īpašo režīmu, kas paredzēts minētās direktīvas XII sadaļas 1. nodaļā, ja minētais nodokļa maksātājs atbilst minētā īpašā režīma nosacījumiem.

Uz Direktīvas 2006/112/EK 28.a pantā minēto pakalpojumu sniegšanu, kas tiek nodrošināta nodokļa maksātājam, par kuru uzskata, ka tas pats ir saņēmis un sniedzis šos pakalpojumus, nevar attiecināt īpašo režīmu, kas paredzēts minētās direktīvas XII sadaļas 1. nodaļā;”

- 1.a) regulas 13.a pantu aizstāj ar šādu:

“13.a pants

Juridiskās personas, kas nav nodokļa maksātāja, saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, kā minēts Direktīvas 2006/112/EK 54. panta 1. punktā, 56. panta 2. punkta pirmajā daļā un 58. un 59. pantā, ir:

a) tās centrālās administrācijas darbības vieta; vai

b) jebkura cita saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, kam ir raksturīga pietiekama pastāvības pakāpe un piemērota struktūra cilvēkresursu un tehnisko resursu ziņā, kas tai ļauj saņemt un izmantot pakalpojumus, kuri sniegti tās pašas vajadzībām.”;

1.b) regulas 18. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Tomēr neatkarīgi no informācijas, kas liecina par pretējo, telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtu pakalpojumu sniedzējs vai Direktīvas 2006/112/EK 54. panta 1. punkta otrajā daļā minēto pakalpojumu sniedzējs var uzskatīt, ka klients, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā, nav nodokļa maksātājs tikmēr, kamēr minētais klients tam nav darījis zināmu savu individuālo PVN identifikācijas numuru.”;

1.c) regulas 23. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 54. panta 1. punkta otro daļu, 58. un 59. pantu nodokli par pakalpojumu sniegšanu uzliek klienta saimnieciskās darbības pastāvīgajā vietā vai – ja tādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas nav – vietā, kur ir viņa pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, pakalpojumu sniedzējs nosaka minēto vietu, pamatojoties uz klienta sniegto faktisko informāciju, un minēto informāciju pārbauda, izmantojot ierastos tirdzniecības drošības pasākumus, piemēram, tādus, kas ir saistīti ar identitātes vai maksājumu pārbaudēm.”;

1.d) regulas 24.b panta pirmajā daļā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 54. panta 1. punkta otro daļu vai 58. pantu, ja personai, kas nav nodokļa maksātāja, straumē vai citādi dara virtuāli pieejamu kādu pakalpojumu, vai sniedz telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtus pakalpojumus.”;

1.e) regulas 24.d panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

1. Ja pakalpojumu sniedzējs sniedz pakalpojumu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 54. panta 1. punkta otro daļu vai pakalpojumu, kas norādīts minētās direktīvas 58. panta 1. punktā, viņš var atspēkot šīs regulas 24.a pantā vai 24.b panta a), b) vai c) punktā minētās prezumpcijas, pamatojoties uz trim atsevišķiem pierādījumiem, kuri nav savstarpēji pretrunīgi un kuri parāda, ka klienta saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, viņa pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta atrodas citur.”;

1.f) regulas 24.f panta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Piemērojot Direktīvas 2006/112/EK 54. panta 1. punkta otrās daļas vai 58. panta noteikumus un izpildot šīs regulas 24.b panta d) punkta vai 24.d panta 1. punkta prasības, pierādījumi jo īpaši ir:”;

1.g) regulas 30. pantu aizstāj ar šādu:

“30. pants

1. Starpnieku pakalpojumu sniegšana, kas minēta Direktīvas 2006/112/EK 46. pantā, aptver pakalpojumu sniegšanu, ko veic starpnieki, kuri darbojas pakalpojumu saņēmēja vārdā un interesēs, kā arī pakalpojumu sniegšanu, ko veic starpnieki, kuri darbojas pakalpojumu sniedzēja vārdā un interesēs.

2. Direktīvas 2006/112/EK 46.a panta nolūkā termins “veicināšanas pakalpojums” ir pakalpojums, ko nodokļa maksātājs sniedz, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu, portālu vai līdzīgus mehānismus, tādējādi ļaujot klientam un pakalpojumu sniedzējam sazināties, kā rezultātā ar minētās elektroniskās saskarnes starpniecību tiek piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi.

Pirmajā daļā minēto veicināšanas pakalpojumu var sniegt klientam, piegādātājam vai arī abiem, un to uzskata par atsevišķu un neatkarīgu no tādu preču piegādes un pakalpojumu sniegšanas, kurus uzskata par šo nodokļa maksātāju nodrošinātiem.

Tomēr nodokļa maksātāju neuzskata par tādu, kas sniedz “veicināšanas pakalpojumu”, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) minētais nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nenosaka noteikumus un nosacījumus, saskaņā ar kuriem tiek veikta piegāde vai sniegts pakalpojums;

b) minētais nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nav iesaistīts atļaujas došanā, lai veiktu iekasēšanu no klienta par izdarītajiem maksājumiem;

c) minētais nodokļa maksātājs ne tieši, ne netieši nav iesaistīts minētajās piegādēs vai pakalpojumu sniegšanā.

Direktīvas 2006/112/EK 46.a pantu nepiemēro nodokļa maksātājam, kas nodrošina tikai kādu no turpmāk minētajiem elementiem:

a) maksājumu apstrāde saistībā ar piegādi;

b) preču vai pakalpojumu iekļaušana sarakstā vai reklamēšana;

c) klientu novirzīšana vai pāradresēšana uz citām elektroniskām saskarnēm, kurās piedāvā iegādāties preces vai pakalpojumus, bez jebkādas turpmākas iesaistīšanās piegādē vai pakalpojuma sniegšanā.”;

2) regulas 54.a pantā pievieno šādu punktu:

“3. Šīs regulas X nodaļas 1.A iedaļu beidz piemērot 2028. gada 31. jūnijā.”;

2.a) regulas 54.c. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) preču apraksts, to vērtība, vieta, kur preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas, kā arī piegādes laiks un, ja zināms, pasūtījuma numurs vai unikālais darījuma numurs.”;

2.b) regulā iekļauj šādu 54.d pantu:

“54.d pants

Informācijā, kas sniedzama saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 242.b pantu, iekļauj šādas ziņas:

- (a) dalībvalsts, no kuras preces nosūtītas vai transportētas;
 - (b) dalībvalsts, uz kuru preces nosūtītas vai transportētas;
 - (c) pārvietoto preču apraksts un daudzums;
 - (d) nosūtīšanas vai transportēšanas datums.”;
- 3) regulas XI nodaļas 2. iedaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“2. IEDAĻA

Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, kas veic preču tālpārdošanu, konkrētas preču piegādes iekšzemē vai pašu preču pārvietošanu

(Direktīvas 2006/112/EK 358. līdz 369.xk pants)”;

- 4) regulas 57.a pantu groza šādi:
- a) pantā iekļauj šādu punktu:

“3.a) “pašu preču pārvietošanas režīms” ir īpašais režīms pašu preču pārvietošanai, kas paredzēts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 5. iedaļā,”

b) panta 4. un 5. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“4) “īpašs režīms” atkarībā no konteksta ir “ārpussavienības režīms”, “Savienības režīms”, “ importa režīms” vai “pašu preču pārvietošanas režīms;”

5) “nodokļa maksātājs” ir jebkurš no turpmāk minētajiem:

- i) nodokļa maksātājs, kas minēts Direktīvas 2006/112/EK 359. pantā un kam ir atļauts izmantot ārpussavienības režīmu;
- ii) nodokļa maksātājs, kas minēts Direktīvas 2006/112/EK 369.b pantā un kam ir atļauts izmantot Savienības režīmu;
- iii) nodokļa maksātājs, kas minēts Direktīvas 2006/112/EK 369.m pantā un kam ir atļauts izmantot importa režīmu;
- iv) nodokļa maksātājs, kas minēts Direktīvas 2006/112/EK 369.xb pantā un kam ir atļauts izmantot pašu preču pārvietošanas režīmu;”

5) regulas 57.d pantā pievieno šādu 3. punktu:

“3. Ja nodokļa maksātājs paziņo identifikācijas dalībvalstij, ka tas plāno izmantot pašu preču pārvietošanas režīmu, tad minēto īpašo režīmu piemēro no nākamā kalendārā mēneša pirmās dienas.

Tomēr, ja preču pārvietošana, uz ko jāattiecina pašu preču pārvietošanas režīms, pirmo reizi tiek veikta pirms minētā datuma, tad īpašo režīmu piemēro no šī pirmās preču pārvietošanas datuma, ar noteikumu, ka nodokļa maksātājs par tādu darbību uzsākšanu, uz kurām jāattiecina īpašais režīms, paziņo identifikācijas dalībvalstij ne vēlāk kā tā mēneša desmitajā dienā, kas seko mēnesim, kurā šīs preces tika pārvietotas pirmo reizi.”;

6) regulas 57.e pantā pievieno šādu daļu:

“Identifikācijas dalībvalsts identificē nodokļa maksātāju, kas izmanto pašu preču pārvietošanas režīmu, ar PVN identifikācijas numuru, kā minēts Direktīvas 2006/112/EK 214. un 215. pantā.”;

7) regulas 57.f pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

“Ja saskaņā ar šā punkta otro daļu mainās identifikācijas dalībvalsts, tad minētās izmaiņas attiecīgā gadījumā attiecina arī uz reģistrāciju īpašajam režīmam, kas paredzēts Padomes Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 5. iedaļā.”;

b) pantam pievieno šādu punktu:

“3. Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto pašu preču pārvietošanas režīmu, vairs neatbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti Direktīvas 2006/112/EK 369.xa panta 2) punktā noteiktajā definīcijā, tad dalībvalsts, kurā tas ir bijis identificēts, pārstāj būt identifikācijas dalībvalsts.

Tomēr, ja minētais nodokļa maksātājs joprojām atbilst nosacījumiem, kas jāievēro, lai izmantotu minēto īpašo režīmu, minētais nodokļa maksātājs, lai turpinātu izmantot minēto īpašo režīmu, kā jauno identifikācijas dalībvalsti norāda to dalībvalsti, kurā minētajam nodokļa maksātājam ir saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai, ja tam Kopienā nav saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas, tad norāda to dalībvalsti, kurā minētajam nodokļa maksātājam ir pastāvīga iestāde. Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto pašu preču pārvietošanas režīmu, neveic uzņēmējdarbību Kopienā, minētais nodokļa maksātājs kā jauno identifikācijas dalībvalsti norāda to dalībvalsti, no kuras tas nosūta vai transportē preces.

Ja saskaņā ar otro daļu mainās identifikācijas dalībvalsts, tad minētās izmaiņas piemēro no tā datuma, kad nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā iestāde vairs nav dalībvalstī, kura iepriekš ir bijusi norādīta kā identifikācijas dalībvalsts, vai no tā datuma, kurā minētais nodokļa maksātājs vairs neveic preču nosūtīšanu vai transportēšanu no minētās dalībvalsts.

Ja saskaņā ar šā punkta otro daļu mainās identifikācijas dalībvalsts, tad minētās izmaiņas attiecīgā gadījumā attiecina arī uz reģistrāciju īpašajam režīmam, kas paredzēts Padomes Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā.”;

8) regulas 57.g pantā pievieno šādu daļu:

“4. Nodokļa maksātājs, kas izmanto pašu preču pārvietošanas režīmu, var pārtraukt minētā īpašā režīma izmantošanu neatkarīgi no tā, vai tas turpina pārvietot preces, uz ko var attiecināt minēto īpašo režīmu. Nodokļa maksātājs par to informē identifikācijas dalībvalsti vismaz 15 dienas pirms kalendārā mēneša beigām, kurš ir pirms tā kalendārā mēneša, kurā minētais nodokļa maksātājs plāno pārtraukt režīma izmantošanu.

Pārtraukšana stājas spēkā no nākamā kalendārā mēneša pirmās dienas. Tās PVN saistības attiecībā uz pašu preču pārvietošanu, kas rodas pēc datuma, kad pārtraukšana ir stājusies spēkā, kārtoti tieši ar to dalībvalstu nodokļu iestādēm, uz kurām un no kurām preces nosūtītas vai transportētas.”;

9) regulas 58. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

1. Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto kādu no īpašajiem režīmiem, atbilst vienam vai vairākiem Direktīvas 2006/112/EK 369.e vai 369.xe pantā noteiktajiem izslēgšanas kritērijiem vai minētās direktīvas 363. pantā vai 369.r panta 1. un 3. punktā noteiktajiem kritērijiem svītrosānai no identifikācijas reģistra, tad identifikācijas dalībvalsts izslēdz nodokļa maksātāju no minētā režīma.

Tikai identifikācijas dalībvalsts var izslēgt nodokļa maksātāju no kāda no īpašajiem režīmiem.

Identifikācijas dalībvalsts pamato savu lēmumu par izslēgšanu vai svītrosānu ar jebkādu pieejamo informāciju, tostarp informāciju, ko sniegusi jebkura cita dalībvalsts.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Nodokļa maksātāja izslēgšana no pašu preču pārvietošanas režīma stājas spēkā no tā kalendārā mēneša pirmās dienas, kas seko dienai, kurā lēmums par izslēgšanu tiek elektroniski nosūtīts nodokļa maksātājam. Tomēr, ja izslēgšana notikusi saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgās iestādes vietas, vai vietas, no kuras sākusies preču nosūtīšana vai transportēšana, maiņas dēļ, izslēgšana stājas spēkā no minētās maiņas datuma.”;

10) regulas 58.a pantu aizstāj ar šādu:

“58.a pants

Uzskata, ka nodokļa maksātājs, kas izmanto kādu no īpašajiem režīmiem un kas divus gadus nav piegādājis preces vai sniedzis pakalpojumus vai nav pārvietojis pašu preces, uz kurām attiecas minētais īpašais režīms, ir pārtraucis savas ar nodokli apliekamās darbības Direktīvas 2006/112/EK 363. panta b) punkta, 369.e panta b) punkta, 369.r panta 1. punkta b) apakšpunkta, 369.r panta 3. punkta b) apakšpunkta vai 369.xe panta b) punkta nozīmē. Minētā pārtraukšana neliedz izmantot kādu no īpašajiem režīmiem, ja minētais nodokļa maksātājs atsāk savas darbības, uz kurām attiecas jebkurš no minētās direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā paredzētajiem īpašajiem režīmiem.”;

11) [svītrots]

12) regulas 58.b panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Uzskata, ka nodokļa maksātājs vai starpnieks pastāvīgi neievēro noteikumus, kas saistīti ar kādu no īpašajiem režīmiem, Direktīvas 2006/112/EK 363. panta d) punkta, 369.e panta d) punkta, 369.r panta 1. punkta d) apakšpunkta, 369.r panta 2. punkta c) apakšpunkta, 369.r panta 3. punkta d) apakšpunkta vai 369.xe panta d) apakšpunkta nozīmē šādos gadījumos:

- a) ja identifikācijas dalībvalsts par trim deklarācijas pārskata periodiem, kas bijuši tieši pirms tam, ir izdevusi nodokļa maksātājam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs, atgādinājumus, ievērojot šīs regulas 60.a pantu, un desmit dienu laikā pēc atgādinājuma nosūtīšanas PVN deklarācija nav iesniegta par katru un par visiem minētajiem deklarācijas pārskata periodiem;
- b) ja identifikācijas dalībvalsts par trim deklarācijas pārskata periodiem, kas bijuši tieši pirms tam, ir izdevusi nodokļa maksātājam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs, atgādinājumu, ievērojot šīs regulas 63.a pantu, un minētais nodokļa maksātājs vai tā starpnieks desmit dienu laikā pēc katra atgādinājuma nosūtīšanas nav pilnā apjomā samaksājis deklarēto PVN par katru un par visiem minētajiem deklarācijas pārskata periodiem, izņemot, ja atlikusī nesamaksātā summa par katru deklarācijas pārskata periodu ir mazāka par 100 EUR;

- c) ja pēc identifikācijas dalībvalsts pieprasījuma un vienu mēnesi pēc atkārtota atgādinājuma, ko izdevusi identifikācijas dalībvalsts, nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, nav darījis elektroniski pieejamu uzskaiti, kas minēta Direktīvas 2006/112/EK 369., 369.k, 369.x un 369.xk pantā.”;

13) regulas 58.c pantu aizstāj ar šādu:

“58.c pants

Nodokļa maksātājs, kas ir izslēgts no ārpussavienības režīma, Savienības režīma vai pašu preču pārvietošanas režīma, visas PVN saistības, kas saistītas ar preču piegādi, pakalpojumu sniegšanu vai pašu preču pārvietošanu un kas radušās pēc dienas, kad izslēgšana stājās spēkā, izpilda tieši ar attiecīgās patēriņa dalībvalsts vai dalībvalstu, no kurām un uz kurām preces ir nosūtītas vai transportētas, nodokļu iestādēm.”;

14) regulas 59. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

1. Jebkurš deklarācijas pārskata periods Direktīvas 2006/112/EK 364., 369.f, 369.s vai 369.xf panta nozīmē ir atsevišķs deklarācijas pārskata periods.”;

- b) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Ja saskaņā ar 57.d panta 3. punkta otro daļu pašu preču pārvietošanas režīmu piemēro no dienas, kad preces tika pārvietotas pirmo reizi, nodokļa maksātājs iesniedz atsevišķu PVN deklarāciju par to kalendāro mēnesi, kurā preces tika pārvietotas pirmo reizi.”;

ba) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja nodokļa maksātājs deklarācijas pārskata periodā ir bijis reģistrēts ārpussavienības režīmam un Savienības režīmam, tas iesniedz PVN deklarācijas un attiecīgā gadījumā veic attiecīgos maksājumus katra režīma identifikācijas dalībvalstij par piegādēm vai sniegtajiem pakalpojumiem un par laikposmiem, uz kuriem attiecas minētie režīmi.”;

c) pantā iekļauj šādu 3.a punktu:

“3.a Ja nodokļa maksātājs deklarācijas pārskata periodā ir reģistrēts pašu preču pārvietošanas režīmam, nodokļa maksātājs iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarācijas par veiktajiem pārvietojumiem un periodiem, uz kuriem attiecas minētais īpašais režīms.”;

d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Ja identifikācijas dalībvalsts maiņa saskaņā ar 57.f pantu notiek pēc attiecīgā deklarācijas pārskata perioda pirmās dienas, nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, iesniedz PVN deklarācijas un attiecīgā gadījumā veic attiecīgos maksājumus gan iepriekšējai, gan jaunajai identifikācijas dalībvalstij par piegādēm vai sniegtajiem pakalpojumiem attiecīgajos laikposmos, kad minētās dalībvalstis bija identifikācijas dalībvalstis.”;

15) regulas 59.a pantu aizstāj ar šādu:

“59.a pants

Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto kādu no īpašajiem režīmiem, pārskata periodā nevienā patēriņa dalībvalstī nav ne piegādājis preces, ne sniedzis pakalpojumus, ne veicis pašu preču pārvietošanu saskaņā ar pašu preču pārvietošanas režīmu un tam nav jāveic labojumi iepriekšējās PVN deklarācijās, nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, iesniedz PVN deklarāciju, kurā norāda, ka minētajā periodā preces nav piegādātas, pakalpojumi nav sniegti un preces nav pārvietotas (nulle PVN deklarācija).”;

- 16) regulas 60.a pantu aizstāj ar šādu:

“60.a pants

Ja nodokļa maksātāji vai starpnieki, kuri rīkojas to interesēs, nav iesnieguši PVN deklarāciju saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 364., 369.f, 369.s vai 369.xf pantu, tad identifikācijas dalībvalsts tiem elektroniski atgādina par pienākumu iesniegt šādu PVN deklarāciju. Identifikācijas dalībvalsts atgādinājumu izdod desmitajā dienā pēc dienas, kurā būtu bijis jāiesniedz deklarāciju, un elektroniski informē pārējās dalībvalstis, ka ir izdots atgādinājums.

Visi turpmākie atgādinājumi un PVN noteikšanas un iekasēšanas pasākumi ir attiecīgās patēriņa dalībvalsts vai to dalībvalstu, no kurām un uz kurām preces tika nosūtītas vai transportētas, atbildībā.

Neatkarīgi no jebkura izdota atgādinājuma un jebkuriem pasākumiem, ko veikusi patēriņa dalībvalsts vai tās dalībvalstis, no kurām un uz kurām preces tika nosūtītas vai transportētas, nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, iesniedz PVN deklarāciju identifikācijas dalībvalstij.”;

17) regulas 61. pantu aizstāj ar šādu:

“61. pants

1. Kad PVN deklarācija ir iesniegta, vienīgais veids, kā veic izmaiņas tajā ietvertajos skaitļos, kas attiecas uz periodiem līdz otrajam deklarācijas pārskata periodam 2021. gadā, to ieskaitot, ir izdarot labojumus šajā PVN deklarācijā, nevis izdarot korekcijas nākamajā PVN deklarācijā.

Līdz dienai, kad ir jāiesniedz minētā PVN deklarācija saskaņā ar Direktīvu 2006/112/EK, minētajā PVN deklarācijā iekļauj izmaiņas tajā ietvertajos skaitļos, kas attiecas uz periodiem no trešā deklarācijas pārskata perioda 2021. gadā. Pēc dienas, kad PVN deklarācija bija jāiesniedz saskaņā ar Direktīvu 2006/112/EK, vienīgais veids, kā veic izmaiņas tajā ietvertajos skaitļos, kas attiecas uz periodiem no trešā PVN deklarācijas pārskata perioda 2021. gadā, ir izdarot korekcijas nākamajā PVN deklarācijā.

2. Labojumus, kas minēti 1. punktā, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij trīs gadu laikā pēc datuma, kad bija prasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju.

Tomēr netiek skarti patēriņa dalībvalsts vai dalībvalstu, no kurām un uz kurām preces nosūtītas vai transportētas, noteikumi par aprēķiniem un labojumiem.”;

18) regulas 61.a pantu aizstāj ar šādu:

“61.a pants

1. Nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, iesniedz savu galīgo PVN deklarāciju un visas novēlotās iepriekšējās PVN deklarācijas un attiecīgā gadījumā veic attiecīgos maksājumus tai dalībvalstij, kas bijusi identifikācijas dalībvalsts pārtraukšanas, izslēgšanas vai izmaiņu veikšanas laikā, ja minētais nodokļa maksātājs:

- a) pārtrauc izmantot kādu no īpašajiem režīmiem;
- b) ir izslēgts no kāda no īpašajiem režīmiem;
- c) maina identifikācijas dalībvalsti saskaņā ar 57.f pantu.

Visus labojumus galīgajā PVN deklarācijā un iepriekšējās PVN deklarācijās, kas radušies pēc galīgās PVN deklarācijas iesniegšanas, veic nodokļu iestādēs tieši attiecīgajā patēriņa dalībvalstī vai tajās dalībvalstīs, no kurām un uz kurām preces tika nosūtītas vai transportētas.

2. Starpnieks iesniedz galīgās PVN deklarācijas attiecībā uz katru nodokļa maksātāju, kura interesēs viņš rīkojas, kā arī visas novēlotās iepriekšējās PVN deklarācijas un attiecīgā gadījumā veic attiecīgos maksājumus tai dalībvalstij, kura bijusi identifikācijas dalībvalsts svītrosšanas vai izmaiņu veikšanas laikā, ja minētais starpnieks:

- a) ir svītrots no identifikācijas reģistra;
- b) maina identifikācijas dalībvalsti saskaņā ar 57.f panta 2. punktu.

Visus labojumus galīgajā PVN deklarācijā un iepriekšējās PVN deklarācijās, kas radušies pēc galīgās PVN deklarācijas iesniegšanas, veic nodokļu iestādēs tieši attiecīgajā patēriņa dalībvalstī vai tajās dalībvalstīs, no kurām un uz kurām preces tika nosūtītas vai transportētas.”;

19) regulas 63.c pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) sniegto pakalpojumu veids vai piegādāto preču apraksts un daudzums; attiecīgā gadījumā norāda, vai tā ir piegāde saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 16., 18. vai 26. pantu pēc pārvietošanas saskaņā ar XII sadaļas 6. nodaļas V iedaļā noteikto īpašo režīmu;”

ii) punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“ba) attiecīgā informācija par korekcijām saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK X sadaļas 5. nodaļu pēc pārvietošanas saskaņā ar XII sadaļas 6. nodaļas V iedaļā noteikto īpašo režīmu;”

iii)punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) attiecīgā gadījumā piemērotā PVN likme;

iv) punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“fa) ja ir piešķirts atbrīvojums ar atskaitīšanas tiesībām – atsauce uz piemērojamo Padomes Direktīvas 2006/112/EK noteikumu vai attiecīgo valsts noteikumu;”

v) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

g) attiecīgā gadījumā maksājamā PVN summa, norādot izmantoto valūtu;”

vi)punkta k) un l) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“k) attiecībā uz pakalpojumiem – informācija, ko izmanto, lai noteiktu pakalpojuma sniegšanas vietu, un attiecībā uz precēm – informācija, kas izmanto, lai noteiktu vietu, kur sākas un beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana klientam;

l) attiecīgā gadījumā jebkādi pierādījumi par preču iespējamu atgriešanu, tostarp apliekamā summa un piemērotā PVN likme;”

vii) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“m) attiecībā uz piegādēm, par kurām uzskata, ka nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 14.a pantu – tā piegādātāja nosaukums, pasta adrese un elektroniskā adrese vai tīmekļa vietne, kura piegāde tiek veicināta, izmantojot elektronisko saskarni, un, ja pieejams:

i) piegādātāja PVN identifikācijas numurs vai valsts nodokļa maksātāja numurs;

ii) piegādātāja bankas konta numurs vai virtuālā konta numurs.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

(i) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) attiecīgā gadījumā – piemērotā PVN likme;”

(ii) punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“fa) ja ir piešķirts atbrīvojums ar atskaitīšanas tiesībām – atsauce uz piemērojamo Padomes Direktīvas 2006/112/EK noteikumu vai attiecīgo valsts noteikumu;”

iii)punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“n) attiecībā uz piegādēm, par kurām uzskata, ka nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 14.a pantu – tā piegādātāja nosaukums, pasta adrese un elektroniskā adrese vai tīmekļa vietne, kura piegādes tiek veicinātas, izmantojot elektronisko saskarni, un, ja pieejams:

- i) piegādātāja PVN identifikācijas numurs vai valsts nodokļa maksātāja numurs;
- ii) piegādātāja bankas konta numurs vai virtuālā konta numurs.”;

c) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Nodokļa maksātāja veiktajā uzskaitē ietver visu šādu informāciju, kas uzskatāma par pietiekami detalizētu Direktīvas 2006/112/EK 369.xk panta nozīmē:

a) attiecībā uz dalībvalsti, no kuras preces nosūtītas vai transportētas:

- i) nodokļa maksātāja PVN identifikācijas numurs vai nodokļa identifikācijas numurs minētajā dalībvalstī, ja tāds ir;
- ii) adrese, no kuras preces nosūtītas vai transportētas;

- b) attiecībā uz dalībvalsti, uz kuru preces nosūtītas vai transportētas:
 - i) nodokļa maksātāja PVN identifikācijas numurs vai nodokļa identifikācijas numurs minētajā dalībvalstī, ja tāds ir;
 - ii) adrese, uz kuru preces nosūtītas vai transportētas;
- c) uz citu dalībvalsti nosūtīto vai transportēto preču apraksts un daudzums, attiecīgā gadījumā norādot, vai tās ir ražošanas līdzekļi, kā to definējusi dalībvalsts, uz kuru preces ir nosūtītas vai transportētas;
- d) šā punkta c) apakšpunktā minēto preču nosūtīšanas vai transportēšanas datums;
- e) summa, kurai uzliek nodokli, norādot izmantoto valūtu;
- f) visi turpmākie summas, kurai uzliek nodokli, palielinājumi vai samazinājumi;
- g) ja ir izrakstīts pašrēķins, rēķinā ietvertā informācija;”
- d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 1., 2. un 2.a punktā minēto informāciju nodokļa maksātājs vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, uzskaita tādā veidā, lai to bez kavēšanās un par katru atsevišķo sniegto pakalpojumu, piegādāto preci vai pārvietoto preci var darīt pieejamu elektroniski. Ja minētajam nodokļa maksātājam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs, ir izteikta prasība elektroniski iesniegt Direktīvas 2006/112/EK 369., 369.k, 369.x un 369.xk pantā minēto uzskaiti un tas to nav iesniedzis 20 dienu laikā pēc pieprasījuma dienas, tad identifikācijas dalībvalsts atgādina nodokļa maksātājam vai starpniekam, kurš rīkojas tā interesēs, ka ir jāiesniedz minētā uzskaitē. Identifikācijas dalībvalsts elektroniski informē patērētāja dalībvalsti vai dalībvalstis, no kurām un uz kurām preces ir nosūtītas vai transportētas, ka atgādinājums ir izsūtīts.”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2027. gada 1. jūlija.

Taču 1. panta 1.a–1.f punktu piemēro no 2025. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
